

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu anu 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe anu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 36.

Luni, Marți 17 Februarie (1 Martie).

1887.

Brașov, 16 Februarie 1887.

Avenim de gând ca în viitor, în numerii ce apară Lunea, să dăm și câte o mică revistă asupra evenimentelor mai importante de peste săptămână.

Incepem cu această revistă adă, și fiindcă omului întotdeauna îi e cămașa mai aproape, amu trebui să ne ocupăm mai întâiu de ceea ce s'a lucrat în sinul nostru, alu Românilor din Transilvania și Țera ungară.

E vorba aici înainte de toate de lucrarea pe teremul vieții publice politice, de aceea credem că nu se va minuna nimeni dintre cetitorii noștri, dacă va auzi, că în săptămâna trecută nu s'a săvârșit în sinul nostru nici o faptă politică demnă de înregistrat. Scim că la noi nu se lucrăză nimicu cu lunile și cu anii, cine ar pretinde der fapte în cursul unei săptămâni?

Cumcă timpurile sunt „critice”, o scie și o simte fiecare; ar însemna însă a comite unu atentat asupra încrederii în multă cântata „vitalitate a Românului”, dacă ai pretinde dela careva să se mișce, să mai dea semne de viață națională. Lunea la noi a început a se mulțami cu câte o producțiune literară și cu câte o serată séu unu balu, după care auzi exclamări: că Românul încă totu mai trăiesce.

Nu-i vorba și acestea sunt nisce frumoșe și prețioșe semne de viață, nu credem însă că fruntașii poporului nostru ne voru pute dovedi, că numai cu producțiuni și cu baluri unu popor și-a recăștigat vre-odată drepturile sale politice-naționale.

Noroc cu Mocsáry, că mai reîmprospătăză încâtva cestiunea drepturilor și aspirațiilor noastre, căci „luptătorii” noștri, parlamentari și extra-parlamentari, se feresc de ea, păr'că aru fi fermecați.

În schimb însă facu destulă gură și destulă sgomotu Ungurii, cu toate că acesta nu se potrivește nici cu pozițiunea lor „tare” și dominantă în stat, unde le au toate pe mână, nici cu importanța lor numerică, nici cu starea visteriei statului, nici cu pericolele ce amenință din afară. Der ei strigă mereu și se afirmă, în parlament ca și în presă, în academiă ca și 'n kulturegyleturi, în comitat ca și 'n comună, în intru față cu naționalitățile și cu Croația ca și în afară față cu Austria și cu poporele Orientului.

Cea mai nouă debutare și afirmare este a deputațiunii unguresci în cestiunea cvotelor față cu Austria. E vorba ca acum, după ce s'au risipit sutele de milioane, Szapary și Tisza mai scie cum, să câștigăm unu milion și jumătate pân' la două milioane dela Austria. Noroc să-i dea Dumnezeu deputației unguresci, căci așa totu mai putem nădăjdui ca a șeptea generație să plătescă mai puține dări. Numai Austria de s'ar învoti.

Înainte cu 16 ani, când s'a încorporat la Ungaria granița militară, s'a stabilit ca din cheltuielile comune ale monarhiei să se scadă două procente, pe care să le plătescă Austriei ca unu fel de despăgubire, pentru că Ungaria a intrat în posesiunea dărilor ce le încasa din granița mai înainte ministeriul de războiu, și a complexului de păduri cu o estindere de opt sute de mii jughere. Până acum Ungaria a plătit aceste două procente, acum însă deputațiunea ungară a cvotelor pretinde să se casseze cvota anuală de două procente și întreaga cvotă a Ungariei la cheltuielile comune să fiă redusă dela 31.4 procente la 30 procente.

Judecând după impresiunea, ce a produs-o asupra pressei din Austria noua pretensiune, deputațiunea ungară se poate aștepta să primască dela Austriaci unu răspuns puțin măgulitor

la nunțul său. „Niciodată” — scrie „N. fr. Presse” — nu va sacrifica Austria acelu contract, care îi asigură procentele din vorbă: Ungurii pot să vorbescă câtu voru voi, noi Austriaci nu ne vom spăria și ne vom sci feri de logica învechită, care se sfârșește totdeauna cu refrenul: Ungaria domnesce, deră nu plătesce.

Foia memoiată mai numește nunțul deputațiunii ungare unu „actu de îngâmfare și de cutezanță, pentru care réu și-a alesu momentul Ungaria”, și asigură că în respingerea lui voru fi una toate poporele Austriei, „deși altfelu nu trăiesc în bună înțelegere”.

Cât pentru neînțelegeri și desbinări, ele sunt cu carul și în Austria. Acum ne dau Germanii austriaci probele cele mai prospete, căci „clubul germanu” s'a spart și s'a divizat în fracțiuni. Nemulțumirea vine de acolo, că clubul a fostu prea rezervat și n'a profesat o „politică națională germană” destul de pronunțată, cum aru fi dorit unii membrii ai lui, cari au renunțat de multu la idea de stat austriac. — Der cu ocaziunea desbaterei creditului de 12 milioane pentru armarea glotelor și a Landwerului se unirà odată toate partidele și fracțiunile din parlament și votară creditul unanim.

— În totu decursul săptămânei trecute presa europeană s'a ocupat cu alegerile din Germania și cu rezultatul lor. Primirea septenatului e asigurată, nimeni nu crede însă că și pacea ar fi asigurată. Nu numai Francesii, der și Rușii se ocupă acum cu „secretul viitorului războiu”. Adă săptămână a debutat diarul diplomației rusesci „Nord” din Bruxela c'unu articolu forte remarcabilu dîcîndu, că Rusia trebuie să-și întorcă privirile dela Bulgaria spre apus, unde se petrecu lucruri însemnate, Rusia nu pôte suferi ca Franca să fiă cu totul sdorbită într'unu nou războiu cu Germania.

Diarele rusesci în genere sunt de părere, că prin alegerile în Germania nu s'a schimbatu situațiunea și nu au devenit mai mici șansele unu războiu. „Novosti” prevede, că Bismarck își va mai înăspri încă politica sa de pân'acum față cu Franca și că astfel va sil pe celelalte puteri, a sta totu cu arma la picior, în starea anormală de adă.

Frumose prospecte pentru „echilibrarea” financelor statelor, pentru progresul economic și bunăstarea poporelor. Putem să gratulăm noulu ministru de finance ungurescu Tisza Kalman.

„E vorba pretutindenî numai de „viitorul războiu”, der cum rămâne cu viitoru libertate a poporelor? În Germania au fostu bătuti liberalii la alegeri, der au eșit învingători național-liberalii, cari se 'nchină lui Bismarck. Cine va pune adă stavilă reacțiunii? Bismarck mână în mână cu Papa învață pe Germani, că datoria lor cetățenească și morală culminează în a se supune orbescu puterii. Sărmană libertate germană, ce timpuri ai mai ajunsu!

Francesii au stat la pândă și inimile le-au saltat de bucurie vădîndu desastrul guvernului germanu la alegeri în Elsația-Lotaringia. „Germania”, dîcî ei, pôte avé totu, jugul soldătescu, suprimarea libertății cuvîntului, sugrumarea ideilor, numai inima poporului francesu pe care l'a anecat, nu-o va avé niciodată.”

Acăsta manifestare a simpatiei pentru Elsația pôte să-i coste încă pe Francesi multu sânge, căci se crede, că Bismarck nu se va odihni până ce nu va avé războiul cu ei.

— De o mare importanță pentru cazul unu războiu francesu-germanu este viitoru atitudine a Italiei. Crisa ministerială în Roma însă nu mai încetază. Depretis n'a putut forma cabinetul. Conte Robilant nu vrea să primască.

Trăgănarea acăsta e unu semn, că Italia nu e decisă ce atitudine să ia în cazul unu viitoru conflictu european.

Desbaterea bugetului cultelor și instrucțiunii.

În ședința dela 19 Februarie între alții vorbi Paul Hoitsy, care intervine pentru științele naturale în școlile medii și dîce că chiar medicul trebuie să învețe mai multă matematică decâtu limbă grecească. Elu nu găsește mai multu elementu de cultură în aventurile destrăbălate ale deilor clasici, decât în eternele frumșei și misterie ale naturii. La Greci viața era unu joc ușor, la noi e împlinirea unor grele datorii. Noi predicăm tinerimei, că lucrul nobilitază, cei vechi considerau lucrul ca ceva înjositor. Noi trebuie să folosim puterile naturii în serviciul omenirii. Speră că ministrul nu va mai stărui pe lângă sistemul de adă și că va consulta pe oricare, numai pe profesori nu, (ilaritate).

Carol Nendtvich e contrar alu școlilor reale, fiind că elu ca profesor la politehnică a esperiat, că studenții eșit din gimnasiu sunt multu mai capabili și mai destoinici, decâtu abiturienții școlilor reale. Vorbitorul se declară contra încărcării școlilor cu obiecte și se plînge în contra puținii plăceri de a ceti a publicului din patriă. Opuri științifice n'au nici unu public la noi. Când Macaulay a dat la lumină istoria Angliei în 3 ore s'au vîndut în Londra 10,000 esemplare din volumul primu, pe când la noi la aparițiunea volumului alu treilea alu istoriei lui Szalay, deși editorul a împărțit 18,000 apeluri, numai doi subscribenți s'au anunțat.

Franz Pulszky polemizează contra tuturora, ia în ris pe cei cu geniul ungurescu. (Strigări în stînga extremă: Bine s'a dîcî!) Da, însă nu s'a spus din ce constă geniul ungurescu. În ce zace particularitatea Ungurilor? Germanii, Francesii, Italianii, toate celelalte națiuni se cunosc ușor! der dacă ar veni cineva în acăstă cameră, unde e reprezentată flóra Ungariei (ilaritate), abia și-ar pute face ideă despre tipul ungurescu. Der lucrul principalu nu e nici tipul ungurescu, ci cultura ungară. Elu rogă pe ministru să nu se uite în gura nimîru, ci să mîrgă înainte pe calea apucată, pe care se dovedescu frumoșe rezultate. Primesce bugetul. (Vii aplause 'n drépta).

Franz Fenyvessy dîce că în Ungaria nu e nici unu simț pentru artele plastice. Să se 'nvețe tinerimea a respecta pe artiști. Ministrul să lucreze în acăstă direcțiune.

În ședința dela 21 Februarie veni în desbatere instrucțiunea populară.

Benedict Gondocs votăză bugetul, der nu e mulțămîtu cu școlile populare. (Ministrul Trefort: Nici eu! ilaritate). Se 'nvețe pre multu, de aceea sciu puțin copii. În Germania se pune pondu pe cartea de cetire. Așa ar trebui să fiă și la noi, căci acolo se găsește totu ce e de dorit. Ministrul a promis că în înțelegere cu ministrul de comerț va stabili materia agricolă pentru o carte populară. Der nu s'a făcutu nimicu. A promite frumosu, der a ține promisiunea e și mai frumosu. (Via ilaritate). În Franca guvernul a dispus până în cea superiără. Dacă nu crede ministrul, și-arată negru pe alb (Furtunosă ilaritate). În ținuturi unde preponderă agricultura, ministrul să pună pondu pe obiectele agricole, er unde preponderă comerțul, pe obiecte comerciale. Vedem dora cum prosperază fii lui Israelu cu comerțul. (Furtunosă și generală ilaritate). Să-i imitam.

Iuliu Lukats e nemulțămîtu că Croații de pe insula Mur, deși simt ungurescu (?) sunt cruați și nu se instruesc din destul în limba ungară. Guvernul să înființeze în Fiume unu asil de copii. Guvernul croatu nu face nimicu pentru Ungurii din Croația-Slavonia.

Emeric Szalay propune să se 'nvețe pomologia și oenologia în școlile populare din ținuturile vinicole.

Ministrul Trefort dîce că face totu ce pôte. Dacă din unele obiecte nu se face destul sunt de vină în-

vătători. Să ne cultivăm mai întâi învățatorii noștri. În insula Muru sunt 17 școli de stat. Va face și în viitor totu ce va pute. — Postul de 1.500,000 fl. se votează.

Iosel Barla dice că din 20,570 învățatori, numai 646 procente sunt înscrși la institutul pensierilor. Vorbesce de abuzurile ce se comit la acest institut. Ca un învățator să capete pensia întregă, trebuie să ajungă etatea lui Matusalem. Veduva unui învățator, care a servit 56 de ani, a fost respinsă cu pretenția ei la pensia, spunându-i-se că nu sunt bani. Acesta provine de acolo, că ministrul cheltuesce toate fondurile posibile pentru ridicare de palate.

Ministrul Trefort dice că de unde nu sunt bani nu poate da. Ce e posibil se face. El pregătesce deja revisuirea legii pensiunilor.

Astfel s'a terminat desbaterea bugetului cultelor, care a fost votat, er Trefort părăsi camera în strigătele mamelucilor de „eljen“, vesel că cu banii Nemaghiarilor se susțin școlile unguresci.

SCRILE DILEI.

„Familia“ din Oradea mare ne aduce imbușurătoarea știre, că P. S. S. Mihail Pavelu, Episcopul diecesei Oradei mari, a dăruit încă 50,000 fl. v. a. pentru scopurile culturale ale diecesei sale. Acestă sumă, adăugându-se la cele 80,000 fl., pe care P. S. Sa le dăruie mai înainte totu pentru acelaș scop, facu la oaltă 130,000 fl. Acest capital frumos este destinat pentru ajutorarea gimnasiului românesc din Beiușu, a căruia existența este prin acestă asigurată pentru totdeauna. De observat este, că P. S. Sa, afară de aceste 130,000 fl., a dăruit mai înainte încă alte 20,000 fl. în folosul internatului de băeți din Oradea mare. — Asemenea mari și nobile fapte vorbesce de sine. Dea Dumnezeu să se bucure P. S. Sa și de fructele faptelor sale!

O telegramă din Viena comunică, că principele de coronă Rudolf va merge la Berlin spre a prezenta împăratului Wilhelm, cu ocaziunea a 90-a aniversări a născerii sale, felicitările împăratului Franz-Iosel.

Sub titlul: „Intr'un salon românesc“ a apărut săptămâna trecută un articol de foileton în ziarul beletristic maghiar din Budapesta „Fővárosi Lapok“. Autorea acestui articol este d-na Louise Harmath, care descrie o serată la d-lu Teochar Alexi din Brașov, unde mărturisește că a găsit o societate românească frumoasă și cultă. „Eu — dice între altele autorea — am avut ocaziă adeseori să facu parte din societăți române de frunte și totdeauna am fost împinată cu o manieră și cultură domnescă. E faptu, că dâșii tinu la instituțiunile, la limba maternă și la literatura lor, care se dezvoltă repede, și-și pădescu cu temura tradițiunile lor de înriuriri străine, der acestă însușire caracteristică este a se respecta și nu a se desaproba; ea arată vitalitatea rasei.“

Negociările începute de ministrul Tisza cu Rothschild pentru contractarea unui împrumut au rămas fără rezultat. Rothschild a declarat, că nu-i place să facu operațiuni de credit înainte ca situațiunea politică să se fi limpedit. Guvernul ungar are pentru momentu trebuința de 40 milioane florini, afară de creditele ce voru fi votate de delegațiunii. — Cum vedem, guvernul unguresc și-a mâncat omenia la creditor.

Ni se scrie din Arad: „Balul român din Arad“ a succesu splendid; întrusul s'a personifi-

catu poezia vieții și farmecul rasei noastre, care ea și o lavină duce cu sine gândurile și inimile ce-i stau în cale. Parcă dînele din povești s'au pogorit să insceneze unu raiu nocturnu pe pămentu. Și nu a fostu numai lustrul înfățișeri esterne aceea, ce a făcutu farmecul acestui balu, ci mai alesu dispozițiunea internă ce revărsa în abundante rade de pe fețele „frumose, vie și zimbătoare.“ Acest punctu culminant este unu bun auguru pentru regenerarea societății noastre multu cercată de „intrigă și ură.“ Chiaru numeroșii streini cu comitele supremi în frunte păreau a fi transportați de farmecul tabloului ce-lu oferea o societate atât de ală și atât de animată, și mai dicem și atât de românească, cu costumele naționale, ingenioasă creațiune estetică a poporului român. Der să nu uităm nici de prosa vieții: venitul curat face aproape 400 fl., încă unu eclatant votu de încredere pentru comitetul arangiatoru.

Mai mulți locuitori din Basahid s'au dus în Bicherecul mare, ca să se plângă fișpanului în contra jndelui din acea comună, Alex. Jankovič, care cu ocaziunea alegerei de jude de deunădi a maltratat pe persoanele neplăcute lui, le-a arestat și le-a transportat la Chichinda mare. Din partea secretariatului fișpanului s'a promis Basahidenilor, că se va ordona o grabnică și aspră investigațiune.

Sub titlul „Lume germană în Arad“ scrie foia coșutistă din Clușiu: „Reuniunea de ajutorare a bolnavilor din Arad“ și-a ținut de curend adunarea sa anuală, la care spre marea rușine a orașului martirilor tote s'au petrecut nemșese. Nemșese s'a cetit raportul secretarului și nemșese a condus președintele tractările. Unu membru a început să vorbesce unguresce, der președintele nu l'a lăsat să vorbesce, ca și când Aradul ar zăcea în mlaștinele Flandriei. — Ce să-i faci, decă Aradul nu e unguresc! Și apoi nici în „Maghiaria“ nu se află. Asta ar trebui s'o scie cătrânița din Clușiu.

Considerându faptul, că opiniunea publică se alarmează lorte ușor de inarările de rășoiu și măsurile ce trebuie să se ia chiar și în timp de pace pentru instruirea trupelor, le privesce ca pregătiri de mobilizare, ministrul comun de rășoiu a încunoscintat comanatele, dice „N. W. T.“, ca obicuințele mobilisări de probă ale artileriei și cavaleriei să nu se facă în primăvera acestă, rămânend ca, din cauza raporturilor politice, să se facă în altu timp mai potrivit.

Tribunalul din Cinci-Biserici a condamnat la morte prin spândurare pe ucigașii Miloș Josimovič și Jovan Dimitrovič. Condamnații și apărătorul lor au apelat.

Profesorul Iosel Loncsar dela academia de dreptu din Cinci-Biserici a fost suspendat pe cale disciplinară din postul s'eu, precum spune „Bud. Journ.“, în urma unei declarațiuni ce a publicat o într'o foia de acolo unulu din ascultătorii săi, anume Desider Egri. În declarațiune se dice, că Loncsar subminază consecventu moralitatea ascultătorilor săi și în prelegerile sale represintă principii, care negă pe Dumnezeu. Profesorul va fi trasu la răspundere în zilele acestea și spre a combate acușațiunea acestă a chemat ca martori unu mare număr din foștii săi scolar, cari ați se află într'o pozițiune respectată.

La Roma, satira a trecut prin trei faze: comediă populară, nu amestec de glume, și în urmă poezie cu reguli stabilite. Ca exemple: Lucilius, Varro, Persius, etc. Ca fruntași avem pe Horatius și pe Juvenalis.

Satira modernă se aseamănă cu cea antică, numai că se pote arăta și prin prosă și prin comedii și prin gravuri. Sunt satire filosofice, religioșe, literare, de moravuri, politice și personale. Acestea din urmă sunt odioșe Școla lui Aristophanes, elu mai mare în astă privință, a încercat să fiă introdusă și la noi, der n'a prinsu rădăcină; pentru că aceia, cari scriu din interesu personalu s'eu de partid, lovind familia și meritul, decă pentru călva au produsu risulă, curend însă rămân pedepsiți de opiniunea publică și disparu cu totul.

Satira română are caracterul celei romane în ceea ce privesce decența. La noi, cele mai plăcute sunt satirele de moravuri, satirele literare și cele politice.

Stilul în care s'au scris a fost familiar. Cu cât literatura a făcutu progrese, cu atâta stilul s'a presăratu cu ironia fină și cu causticitatea propriă națiunii noastre. Acesta mai alesu în cele politice, cari sunt și cele mai multe.

Noi am dat probă de mai multu curagiu ce-

Secretarul ministerialu Damianu Dragonescu, inspectoru centralu alu gardei financiare, a fost decorat prin pre înalta deciziune cu crucea de cavaleru alu ordinului „Franciscu Iosel“, pentru meritele sale pe tărumul administrațiunei financiare.

—x—
In unele comune din comitatul Gümör e lucru periculosu, când încrederea publică închină spre vre-unu alesu și vrea să-lu ridice la demnitatea de jude localu. În casu de refusu are să plătescă 100 fl. amendă — mulți bani în aceste timpuri rele — și în casu de primire adorata soțiă face unu spectacolu cumplitu și cu pacea din casă s'a isprăvit. Damele adecă și-au câștigat convingerea nu tocmai nentemeiată, că demnitatea curulă a jndelui oferă numai pricină binevenită la dese libațiuni și de aceea se opun ridicării în rangu a bărbaților lor. În Veszveres femeile au provocat o rēșcolă formală, cele mai cutezătoare au pētrunsu chiar în casa comună și au protestat în contra primirei vre-unui oficiu din partea bărbaților lor, căci în casu contraru nu-i mai lasă să intre în casă! Și braviu bărbat precum se prevede se voru supune!

—x—
Diarele poloneze din Lemberg află, că doi impiegați ai căilor ferate din acel oraș, acușati că facu spionagiu și că provocă agitațiuni în favoarea Rusiei, au fost areșati.

De sub Craiva, Februarie 1887.

Onorate d-le Redactori! Atât în fōia maghiară guvernamentală „Kolozsvár“, cât și în „Budapesti Hir-lap“, cetind o notiță despre o defraudare mai mare ce s'ar fi comis în dauna clerului rom. cat., am devenit curiosu să știu, încâtu este întemeiată acea știre.

În zilele acestea amblându pe la Alba-Iulia, am allat din isvoru demn de credință, că canonicul Beke Antal, care a avut sub chivernisirea sa fondul bisericei cathedrale și alu astronomiei Batyányiane, prin jocu neiertat la bursa a daunat acele institute cu suma de peste 95,000 fl. v. a.

Puțin ne importă dauna, ce au suferit acele 2 fondațiuni, căci noi nu am trasu și nu tragemu nici unu folos din acele, der e straniu lucru și bătoru la ochi, când unu demnitaru bisericescu pre lângă venitele cele mari, ce le-a avut și le are, merge până a defrauda bani publici și totuși asprimea legii să nu-lu pōtă ajunge.

Mare e destrăbălarea în țera întregă și imoralitatea se pare că este purtată pe aripi; ba mai mult, omenii, cari o profesază, sunt dinstinși și înaintați.

Astfel și canonicul Beke se legăna în speranța, că va fi numit arhiepiscopu rom. cat. în Bucuresci, der monsignorul Palma făcându-lu să mai aștepte era acum sigur, că va fi numit episcopu în Besztercebánya, pentru că d-lu Trefort ilu pōrtă pe palme.

Abia c'unu an înainte înaltul regim a decorat pre d-lu canonicu Beke cu ordinul coronei de fier. P'atunci nu defraudase decât vre-o 28.000, er acum ti potu da și toiagul pastoralu, căci cum l'ar lăsa să fiă de rușinea lumei, deorece totă lumea scie că e Sēcuiu neașu, și că prin urmare este de nemu privilegiat.

Prin Alba-Iulia se vorbesce, că Beke tratăză rēu cu țeranii Români căl lucră în brazda lui. Spiritulu blândeței și iubirei deapropelui se vede că nu-lu prea caracterizează.

Acestu domn canonicu se dice că mai are „meritul“, că catedra pentru limba și literatura română dela gimnasiul rom. cat. din Alba-Iulia s'a cassat și pentru aceea s'a putut avēta în iubirea nemărginită a d-lui Trefort.

FOILETONU.

Satira în genere și în specie.

Satira la Români.

(Conferința d-lui G. Marianu ținută în sēra de 8 Februarie 1887 la Ateneul din Bucuresci.)

Conferențiarul se întrebă la începutu, decă acestă chestiune literară a d-sale pōte avea locu în mijlocul atătoru tere de interesu socialu și politicu, cari atrag pe toți, și recunșce că da. Și anume, pentru că satira nu esistă decâtu acolo, unde e corupțiă și pentru că la noi corupțiă, încuibată dela fanarioți, s'a rădicat meru prin machiavelismu; în sfirșit pentru că aceste bōle pōte i-ar conveni numai medicamentulu eroicu alu satirei.

Satira e totu așa de vechi ca și corupțiă; a fostu bună și folositoare când scopul i-a fostu lovirea viciilor, a fostu rea când scopul i-a fostu atacarea meritului.

După o mică discutiune asupra faptului: decă satira a începutu la Greci sēu la Români, părerea întâia fiindu susținută de Eliade și a doua de d. Odobescu, conferențiarul se uneșce cu cea întâia, dând ca exemple pe Archiloch și pe Aristophanes, geniul Eladei corupte.

După Eliadu, satira nepersonală e a Itomanilor și cea adevărată satiră e cea creștină.

tățenescu decâtu strămoșii noștri. Juvenalis n'a scrisu rēu de împăratu decâtu după mōrtea lui; Eliade însă a avut curagiul să scrie Mășeșul și Florile seu Cântecul Ursului într'unu timp, când ursul n'avea decâtu să mormăe pentru a ne face să intrăm în gaură de șerpe.

Satira la noi s'a dezvoltat forte de timpuriu și de mulți scriitori. Bolintineanu chiar a scrisu satire. Alecsandri n'a făcutu poezii satirice, der a scrisu comedii bicuințore.

În fruntea satiricilor conferențiarul pune pe Eliade.

Timpul nepermițendu-i să le cerceteze, cităză: „Mășeșul și Florile“, „Tandalida“, „Unu muieroiu și o femeie“, „Poetul urlătoru“ ce strigă contra guvernului până apucă osu, „Poetul intimu“, „Poetul dinasticu“, decă a fostu la noi sēu mai este vre-unulu, „Poetul republicanu“, „Foile și Cărbunele“, „Muscele și Albinele“, etc. etc.

Vrea însă să vorbescă mai pe largu despre cățiva.

Incepe cu Costache Bălăcescu. Elu, ca și Faca, nu a avut pretensiune de autor și nici nu credea că va deveni scriitoru însemnatu. Cu puținele lor scrieri,

»Kulteregylet«-ul din Clușiu i-ar pute veni acuma în ajutor.

Amoitanul.

Clușiu, 26 Faur 1887. n.

Onorate D-le Redactor! Mi iau voiă a Vă raporta despre concertul și balul român de aici aranjat din partea orașenilor români de aici, după ce tinerii studenți universitari, lipsiți ași de-o societate recunoscută, cum a fost societatea de lectură „Lulia“, nu prea sunt în stare a se apuca de așa ceva pe risicul propriu. Ideea de a se manifesta totuși viața socială română în Clușiu, în orice împrejurări a fost și va fi totdeauna salutară.

Concertul s'a început la 8¹/₂ ore seara. Reduta orașenescă era indeseuită de un public român ales. Așteptarea a fost curmată la aparițiunea tinerilor din cor, cari au executat primul și mai târziu ultimul punct al programei („Cântec vânătoresc“ de Tudor Flondor, apoi „Senin și furtună“ de I. Vorobchievici) c'un rezultat, ce a satisfăcut pe deplin publicul, care și-a manifestat indeseuirea cu aplause și vivate îmbărbătore.

Nu-i vorbă, tinerii totdeauna dovedesc la rândul lor adevărul, că „occasione et potentia data“ corăspund așteptărilor potrivite, decă sunt norocoși de-a ave conducere înțeleptă și o societate străină de cătră egoismul separatistic.

A făcut mult efect domnișora Ana Popp („Rapsodie roumaine“ op. 13 de A. Sipoș, executată pe piano, precum și domnișora Sidonia Popp și dl Virgil Șotropa, executându piesa „Delphin Alard a 2-ua Symphonie concertante op. 31“ pentru două violine și accomp. de piano (d-șora Ana Popp) asemenea dl Ales. Andressi în piesa: „Briccialdi“ Fantasie asupra motivelor din opera „Don Carlos“ executată cu flauta cu acomp. de piano.

Ambele d-șore s'au arătat devotate și dibace adremente ale artei musicale, asemenea și cei doi tineri amintii. Publicul le-a aplaudat de repetite ori cu vioiciune.

A fost bine executată și bine primită cântarea d-șorei Laura Ranta (Arietta și Cavatina din op. Freischütz, de C. M. v. Weber) S'a arătat stăpână peste organul său. Aplausele nu i-au lipsit, ci s'au repetat alături cu „se trăiască!“

Al 5-lea punct al programei a fost frumoasă poezie „Cătră poporul român“ de Petru Dulfu.

Acastă poezie fu declamată c'un efect strălucit de d-șora Maria Roșescu. — Era o plăcere nu de tôte dăile a vedea și a auși o Româncă modestă (era în costum) vorbind cu atata curaj și cu atata sântimânt „Cătră poporul român!“ Purtarea și varierea tonului, potrivit textului, a fost escelentă. Scurt declamarea a fost la înălțimea sa. Publicul a erupt în „vivate“ și aplause îndelungate mai la tôte strofa.

Culmea succesului, așa cred, că a fost la acelu pasagi al poeziei, unde se înșiră, câte averi li s'au luat Românului:

„Una însă niciodată n'au putut ca să îi răpescă

Nici prin tabăra puterii, nici prin astuția lor;

Conștiința ta română și speranța'n viitor!“

Acă publicul a intrerupt pe gentila declamantă prin vivatele dese și aplausele lungi, cu cari întâmpina cuvintele ei.

Festivitatea s'a potențat în urma vestei îmbucurătoare adusă de dl vice-președinte al concertului, că adecă: la rugarea comitetului dl Iacob Mureșianu, profesor de musică în Blașiu, a primit nobila sarcină de a executa câteva piese românesce pe piano.

Ivrea d-sale la piano a fost primită cu lungi aplause! Apoi amă aușit pe cunoscutul nostru pianist, care a executat mai multe cântece române cu atata ușurătate și cu efect puternic.

Sântimintele ce le-a provocat se exprimau în fața fiăcărui ascultător, plăcerea sufletescă, trezit la melodia română, a izbucnit în aplause sgomotoșe. Dl profesor, înzadar a încercat a se depărta dela piano, căci dispozițiunea sufletescă a publicului cerea să-i cânte și mai departe prin strigate „Să aușim“, „Cum a fost“. Acastă serbare anuală a inteligenței de aici fiind una din cele mai animate, dl profesor, se înțelege, că a contribuit mult la însemnătatea dăile.

Pe la 10 ore s'a început balul. Am vedut o societate aleasă din loc și giur. Toaletele au fost de

un gust și de-o eleganță potrivită timpului, în care rămă. Ochii fugeau cu ore-care plăcere la costumele naționale. Costumate erau domnele: Elisa Isac, Catinca Coroianu, domna Isac (din Sebeș) d-na Maria Podbă (Clușiu); er dintre d-șore erau în costum național Maria Roșescu, Ana C. Popu (Gherla), Rosalia Mureșianu, A. Bianu (din Blașu).

Petrecerea a fost peste tot forțe animată. Călușerii și-au priceput datorința. Mulțămirea publicului s'a exprimat prin aplause vii și repeșite. În decursul pauzei nici toastele n'au lipsit. Dl lulu Coroianu, președintele, a fost începătorul. Musica n'a încetat nici în pausă. Ce dulce e cântecul român din ori-ce strună!

Anotez în treacăt, că de deficit nu e teamă. Amănuntele în această privință nu se țin de mine, d'er așa cred. că le veți primi la rândul său.

Balul s'a terminat numai pe la 6 ore diminea. Mulți vor fi dusi suvenirilor frumoșe cu sine. O suvenir am și eu; nu e legată numai de persoane, ci parcă mi dice:

Sus la lucru der Române, pre alu muselor câmp verde...!

Până când numai din stele vei s'aștepti ajutorare? N'ai puteri deajuns în tine, n'ai tu braț și suflet tare?

Unul dintre cei preșenți.

Lucrările băncii „Meseriașul român“ asociațiune de credit și depunerii, se vor începe Marti în 1 Martie c. n. la 11 ore în localul Nr. 146 din Strada Scheilor în parter.

Biroul băncii va fi deschis deocamdată numai Joia dela 3—5 ore d. a. și Dumineca dela 10—12 ore a. m. — Brașov, 14/26 Febr. 1887.

Directorul executiv

Ionu Lengeru.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 28 Februarie. După cum anunță „Budapester Journal“, consilierul dela legațiune din Paris, Goluchowski, e numit deja ambasadorul austro-ungar în Bucuresci în locul baronului Mayr.

ROMA, 28 Februarie. — În cercurile parlamentare se vorbește, că Saracco a primit misiunea d'a forma cabinetul. Saracco este adrentu alu politiceii urmate de Depretis.

DIVERSE.

Cununia. — Dl Stefanu Mureșianu și d-șora Maria Mureșianu și-au serbat Cununia lor, la 20 Faur 1887 st. n. în biserica gr. cat. din San Marghita.

Femeia ascultătoare. — Intre Soții Sanders din Saint-Denis în Francia se iscă o cêrtă violentă și bărbatul, care era curelaru, dise cătră femeia sa: „Tu imi faci de mult viața nesuferită și-ți spun, că mă voi sinucide. De astădată e lucru serios. Mă voi spânzura. Du-te pentru o oră — pentru o oră, însămnă-ți bine! Când te vei reintorci, vor fi tôte trecute. Cu supunere se depărta nevasta, luă cheia locuinței și se duse la un vecin să povestescă. Peste 3 pătrare de oră vorbi ca din întâmplare despre cêrta cu bărbatu-său și despre planurile sale. Forțe iritat strigă vecinul: „Der trebuie să mergă cine va la el. Pote să și spânzurat.“ Femeia răspunde foarte liniștită: „Elu mi-a interzis de a mă reintorci înaintea unei ore; lipsesc încă 10 minute, nu vreu să-i fiu nesupusă.“ Vecinul smulse femeii celei prea mult ascultătoare cheia din mână, alergă în locuința curelarului, și ce se vedă îl găsi deja mort. Elu deslegă cadavrul și piri pe femeia la poliția. Supusă interogatorului, ea dădu neincetat dovede că-i lipsea sântimântul mai de tot și repeta că nu s'ar fi putut reintorci înaintea orei impuse de soțul ei, adăgând, că bărbatul ei ar fi așteptat o c'unu cutit mare, și decă i-ar fi calcat porunca, s'ar fi aflat două jertfe în loc de una.

Un interesant casu medicinal. — Din clinica profesorului Albert în spitalul civil din Viena se demonștră în 29 Ianuarie înaintea numeroșilor ascultători un casu de bolă interesant și pentru alte cercuri, despre care anunță foile vieneze următoarele: De un timp ore-care s'a aruncat în Viena de pe o ferăstră a etagiului alu patrulea domnișora Iosefina M. din mânăire pentru mamă-sa, care era bolnavă de mörte, și rămase fără simțire pe petrișul curții. Condușă în spitalul de pe Wieden, își reveni erăși în simțiri și medicii consultanți constatară după o îndelungată cercetare, că domnișora s'ar fi alesu numai cu-o rănire neînsemnată în comparați cu cădătura, și că ar fi scăpat ca prin minune de mörte. Pacienta, cadră de frumoșă, fu luată în 28 Ianuarie seara în spitalul civil în îngrijire. Ea a rămas dela periculoșă cădătura numai cu-o fractura calcăni, ruptură la osul calcăiului, care are trebuință de-o operați, d'er care se va vindeca în curend. Profesorul Albert atrase atențiunea în vorbirea sa, că casul este unic în felul său cu privire la cauza care l'a produs. Pare de tot curios, că o cădere atăt de periculoșă se nu pricinuescă decătă amintita vătămăre ear nicidecum vătămărea organelor interioare.

Un nou vulcan și cestiunea petroleului. — Nu departe de Baku „oraș de petrolu europen“, s'a format pe nebagate de sēmă un vulcan. În noptea de 15 spre 16 Ianuarie se întâmplă o puternică sgduitură, ca a unei esplosiuni. Gmurile se cutremurau, ceriul era înroșit, ca de un înfricoșat incendiu. Totu astfel se întâmplă și în noptea următoare. În dimineața precedentă se arătă, că muntele Lok-Botan se transformă într'un conu ce scuipa focu. Din crater se ridica o colosală colonă de focu, care avea o înălțime de 350 urme; 24 de ore în continuu fu lumină ca ziua. Masele de lavă aruncate de vulcanu acoperu mai mult de un milu pătrat cu-o coje de o grosime de 20 urme. Locuitorii Bakului sunt forțe îngrijați să nu se aprindă prin focurile suterane isvorul celu de petrolu din apropierea orașului, seu se nu sece în urma sgduiturilor, cari stau în legătură cu schimbările geologice.

O tineră părechia. — Tribunalul regesc în afacerile civile din Oedenburg a publicat o provocare oficială pentru aflarea unei părechii perdue. Dispăruta părechia este anume din Nyek, locul lor natal, de forțe multu timp absent. Moștenitorii nerăbdători au cerut să fiă amendoi declarați ca morți. Amintita diregătoriă, înainte de a îndeplini cererea își făcu datoria și invită pe Iohann Raab născut în 25 August 1777 și pe Elisabeth Lassgallner, născută în 2 Octomvre 1775 în formă corăspunătoare a se presenta în personă în decursul unui an. La casu contrar etc. ect. — Tocmai imposibilu nu este, ca domnul celu în etate de 110 ani și domna în etate de 112 ani se apără în timpul celu mai de aproape, protestându în contra celor ce i-au declarat morți.

(„Equitable“ Societate de Asigurare pe viață.) Acastă societate, care și în Austro-Ungaria speră cu celu mai bun succes, a făcut în anul 1886 asigurări noue în sumă de 275 milioane florini, adecă cu circa 35 milioane florini mai multu ca în anul 1885.

În anul 1886 a crescut față cu anul 1885: Averele institutului cu 21 milioane florini, la 191 milioane floreni, rezerva câștigurilor cu 3¹/₂ milioane florini la 38 milioane florini, starea asigurărilor cu peste una sută milioane florini la mai multu ca 1000 milioane florini.

Aceste cifre nu au lipsă de nici un comentaru, și dovedesc în ce măsură colosală crește încrederea publicului, cu care se adresează cătră acestu institutu.

Editor: Iacobu Mureșianu.

Redactor responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

acești doi bărbați ocupă un loc de frunte printre satiricii noștri. Bălăcescu era din Tergul Jiului. Elu deveni unul din membrii partidului progresist după vremea sa.

E forțe săratu în glumele sale. Étă o epigramă:

Din modestia, se vede,
Totu diei că nu scii nimic;
Tu o dăci fără a crede,
Eu o cred fără s'o dăci.

Cea mai bună din lucrările lui este cea intitulată:

„Fă-mă, tată, să-ți sēmănu.“

O poezie mică este: „Têranul și Pescarul“, pe care a citit-o și o reproduc aci:

Unu țeranu la tergu se duse,
Pește vrându a tergui.
Și-alegându-și unu crap mare,
Fără altă cercetare,
Seriosu pe locu se puse
La codă alu mirosi.
Pescarul l'astă vedere,
Răbdarea de totu pierdendu,
Dise ridendu:

— Omu ciudat tu tîne, vere,
N'am mai vedut de când sunt
P'êst pământu;

Nici așa minte nerodă
Să miroși peștii la codă!

„Vrei să afli de e prospetu, mirosel-lu la capu, creștine,
Că elu dela capu se strică și o scie ori și cine.“

— „Despre capu, dise țeranul,

„Nici mai este de vorbitu,

„Căci o sciu, o sciu, sêrmanul,

„Că de multu s'a impușit;“

„Vrem să vedu incai la codă decă este, precum spunu,
Că se pote de întâmplare să rămăie ceva bun!“

Vodă d'atunc, citindu, se dice că ar fi chemat pe autoru la palat și i-ar fi dat o ispravnică. Decă elu o fi primitu, acastă arată că adese-ori medicamentulu satirei folosește mai multu doftorului decătă bolnavului.

*

M. Faca era umoristic în scrierile sale și depingea ridiculul forțe bine. Din „Franțuzitele“ lui—ce se pun alături cu „Les precieuses ridicules“ ale lui Moliere—în care bicușeșe jargonul franțuzesc, de care nu ne-am scăpatu nici ași, din acastă scriere mai toți ne aducem aminte versurile:

Ascultă, mașer Lucsandra, așu vrea să mă plimb pe podu
Și-apoi să stau cu calăsa la madam marșan de mod;
Voiu să-mi facu o pălărie cu blonduri și anelur,
Căci imi vine a merveii cu bouaua de samur.
A! mașer, să-mi veți mantela! mai sublim, mai lucru fen!
O dublură înfricoșată și fața amur san fen, etc.

Elu a combătut totu aci și pe aceia, cari nu iubeu

teatrul național ce se înființase de curend și care erau mai alesu femei. Conferențiarul citește convorbirea între cucóna Elena, cucóna Smaranda și cucóna Catinca, din care puiu și eu aci câteva versuri:

Cucóna Elena.

Spune-mi, șoro, ai fostu vr'odată la teatru rumânescu?

Cucónu Smaranda.

Dumneșu mă ferescă! nu voiu să mă gândescu,
Pân'acum nu sunt nebună ca să hotărăscu să mergu
La unu locu unde băcanii și cismarii toți alergu.

Cucóna Catinca.

Băcanu, cismaru și-oru ce meșteru suntu meșteri rumânesci
Și de ce mai multu vă place unde mergu șușteri nemțesci?

Cucóna Elena.

Și-apoi ce se veți acolo? Să ascuți la unu actoru
Care face 'n rumânesce declarații de amoru!

Cucóna Smaranda.

Declarații rumânesce! Spune-mi s'a mai pomenit?
Eu de când sunt în viață și din câte am primitu,
N'am mai vedut până astăzi nici unicul rumânescu.
etc. etc.

Relativu la astu, d-sa adauge: din nefericire au câteva nepote cu aceleași bolnave idei și obiceiuri.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Valona
din 26 Februarie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like Rentă de aură 5%, Bonuri rurale ungare, and various bonds.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 14 Februarie st. v. 1887.

Table with 3 columns: Item name, Cump. (buy), and vënd. (sell). Includes items like Renta română (5%), Credit fonc. rural, and Banenote austriace.

Cursulu pieței Braşov

din 28 Februarie st. n. 1887.

Table with 3 columns: Item name, Cump., and Vënd. Includes items like Banenote românesce, Argint românesc, and Ruble Rusesce.

Nr. 29/1887.

CONCURSUL.

Devenind în vacanță următoarele stipendii și anume:
A. 1. Unu stipendiu de 50 fl. pe anu din fundațiunea anonimă „Dobâca”...
2. Unu stipendiu de 40 fl. pe anu din fundațiunea „Radu M. Riureanu”...
3. Unu stipendiu de 60 fl. pe anu din fundațiunea „Galliană”...
B. 4) Unu ajutoru de 60 fl. pe anu, pentru tineri sau tinere, ce ar voi să învețe la vre-unu institutu seu corporațiune industrială...
5. Unu ajutoru de 20 fl. pe anu din fundațiunea „Tofaleană”...
6. 16 ajutoare à 25 fl. pe anu, menite pentru tineri români, cari voescu a învăța vre-o meserie...

Prin acesta se escrie concursu.

Cererile au a se înainta comitetului Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu până la 1

Aprilie st. n. 1887. Cererile întrate mai târziu nu se voru considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1-3 au să accludă la suplicile lor:

a) Carte de botez în originalu seu în copiu legalisată. b) Testimoniu scolastic de pe sem. I. alu anului scol. curgătoru. c) Atestat de frecuentare dela direcțiunea institutului... d) Atestat de paupertate seu de orfanu, decă concur. e orfanu.

Conformu literilor fundațiionale, la obținerea stipendiului de sub 3. din fundațiunea „Galliană”, ceteris paribus va avé preferință acela dintre concurenți, carele va dovedi, că se trage din familia fundatorului și a-nume din familia „Popu și Antona.”

a) Atestat de botez în originalu seu în copiu legalisată. b) Testimoniu scol. de celu puțin 4 clase elementare. c) Atestat, că se află deja lucrându la vre unu măestru seu corporațiune, și cu ce succesu.

Aspiranții la ajutoarele de sub 5 și 6 voru avé să așternă în originalu seu în copiu legalisată și contractulu încheiatu cu măestrulu conformu §. 61. alu legi industriale (art. leg. XVII. 1884)

d) Atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală.

e) Adeverința dela părinți seu tutori, că suntu decisi a lăsa pe fii seu pupili lor la învățatură până se voru perfecționa pe deplinu.

Din ședința comitetului Asociațiunei transilvane, pentru literatura română și cultura poporului român ținuta la Sibiu, în 1 Ianuarie 1887.

Iacobu Bologna, v.-președinte. Dr. I. Crișianu, secretaru.

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains a grid of train routes, times, and types (e.g., Tren de persoane, Tren accelerat).

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grose.